

det også være tilladt oppositionen at give statsministeren karakter.

Statsministeren burde forholde sig til det, det drejer sig om, og svare på det spørgsmål, der er stillet skriftligt, og det, der stilles her mundtligt, nemlig: Hvorfor gjorde statsministeren intet for at ændre det klare indtryk, som ikke bare danske medier og den danske offentlighed havde, men som også samtlige nordiske medier udtrykte i deres lederspalter, nemlig at justitsministeren havde fejlet, når statsministeren udmærket godt var klar over, at ansvaret ene og alene lå hos statsministeren, og at det var statsministeren, der måtte påtage sig ansvaret for denne her sag?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg blev spurgt af hr. Per Stig Møller om, hvilke tanker jeg gør mig i denne stund. Den tanke, der farer igennem hovedet på mig lige nu, er, at jeg synes næsten, det er rørende, og jeg er dybt forundret, men glæder mig over oppositionens store omsorg – den pludseligt opståede – for justitsministeren. Det vidner om, at der i løbet af ret kort tid er sket et løft i oppositionens bestræbelser på, at ministre her i landet også bliver behandlet med respekt.

Og det andet, jeg vil sige, er til hr. Thulesen Dahl: Hvis hr. Thulesen Dahl lyttede godt efter lige før, så blev det præciseret meget klart, hvornår regeringens beslutning blev truffet, og under hvilke omstændigheder den blev truffet. Jeg har bekræftet to gange, jeg skal gerne nævne det en tredje gang: Beslutningen blev truffet i regeringens sikkerhedsudvalg den 10. oktober på baggrund af en trusselvurdering, vi naturligvis ikke kunne sidde overhørig. Så enkelt er det, og der er ikke nogen mystifikation i det.

I dette sikkerhedsudvalg sidder jeg som formand, og derudover sidder justitsministeren som medlem sammen med udenrigsministeren og forsvarsministeren. Det er sagt i Udenrigspolitisk Nævn, det er sagt her i dag, sådan er sammenhængen.

Kent Kirk (KF):

Jeg kan godt forstå, at statsministeren måske undrer sig over, at vi er så interesserede i det her, men det er jo ikke ligegyldigt, hvordan statsministeren regerer landet. Hvis det er sådan, at statsministeren er overrasket over, at vi udviser omsorg over for justitsministeren, så er det jo meget nemt at svare på det spørgsmål, for hvis statsministeren ikke udviser den omsorg, så er Folketinget jo nødt til at gøre det.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl har brugt sine 2 gange 1 minut.

Helge Adam Møller (KF):

Hvis nu statsministeren om tre dage møder sin svenske kollega, og Sveriges statsminister spørger: Jeg hører, der var en debat i Folketingssalen onsdag den 7. november, kan du fortælle, hvad der skete dér? Og statsministeren så siger til sin kollega: Jeg er orienteret om, at der skete sådan og sådan. Ville den svenske statsminister så ikke opfatte det, når statsministeren siger: jeg er orienteret, som om statsministeren ikke selv var til stede her i salen i dag? Jo, selvfølgelig ville han det, og så er vi ved det, der er nøglepunktet i hr. Per Stig Møllers og andres spørgsmål.

Statsministeren sagde gentagne gange på pressemødet fredag aften, adspurgt af et antal danske journalister: Jeg og udenrigsministeren var orienteret om denne beslutning. Men sagen er – og det har statsministeren selv nu offentligt forklaret – at statsministeren selv traf beslutningen. Statsministeren sad for bordenden; statsministeren var altså ikke »orienteret« om den, statsministeren vidste nøjagtig, hvad der skete. Så det, statsministeren gjorde den aften, var at føre både Folketinget og den danske befolkning bag lyset; det er jo det, der er sandheden.

Formanden:

Blot et enkelt ord om, at det er den 6. november.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne complimentere formanden, som endnu en gang har bekræftet min høje respekt, og beklage, at jeg desværre ikke havde mulighed for at gøre opmærksom på den fejltagelse; det er faktisk den 6. november i dag, jeg er ganske enig.

Men måtte jeg måske til hr. Helge Adam Møller oplyse, selv om det er blevet sagt før, at jeg tror ikke, det vil være klogt at belaste den svenske kollega med debatter her om onsdagen, for han er udmærket orienteret, også om regeringens beslutning. Det har jeg naturligvis draget omsorg for, da jeg blev klar over, hvad det var, der gik galt torsdag den 31. oktober i sidste uge. Så blev der omgående taget kontakt også til min svenske kollega i netop ansvaret for, at misforståelser blev ryddet af vejen så hurtigt som muligt, så det ville ikke være relevant.

Og til hr. Kent Kirk: Tak for omsorgen. Men måske én refleksion, som jeg tror kan være nyt-